

РЕШЕНИЕ

№ 1182

гр. Русе, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Т. Илиева

при участието на секретаря Миглена Ц. Кънева
като разгледа докладваното от Татяна Т. Илиева Гражданско дело № 20224520106072 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правна квалификация [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) във вр. с чл. 45 от ЗЗД.

Ищцата Е. К. М. твърди, че на 19.03.2018 г. притежаваният от нея лек автомобил „Ауди“, модел А3, с рег.№ *****, управляван от К. А. В., претърпял ПТП по вина на водача на товарен автомобил „Ивеко“, рег. № ***** управляван от Д. А. Н.. В резултат на ПТП били причинени множество увреждания по автомобила й. Съставен бил Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 191/41, а въз основа на него били издадени АУАН и наказателно постановление срещу водача на товарен автомобил „Ивеко“, рег. № ***** - Д. А. Н., което влязло в сила. Имуществените вреди по л.а., „Ауди А3“, с рег.№ ***** били толкова много, че представлявали „тотална щета“. Сумата, необходима за ремонт на автомобила й, била 36747,13 лева. Към момента на настъпване на ПТП за т.а., „Ивеко“ с рег.№ ***** имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество - „Лев Инс“ АД, № BG/22/11701444726, валидна от 18.05.2017 г. до 17.05.2018 г.

Претендира да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да й заплати обезщетение за причинените й имуществени вреди в размер на 15000 лева, ведно със законната лихва от 10.10.2018 г. /датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне по претенцията/, както и направените по делото разноски.

Ответникът ЗК „Лев Инс“ АД оспорва исковете. Оспорва механизма на настъпване на ПТП, като сочи, че основна причина за настъпването на ПТП е поведението на водача на лек автомобил „Ауди“, модел А3 с рег.№ *****, който се е

движил с превишена и несъобразена с пътните условия скорост. Оспорва също, че ищцата е била собственик на л.а., „Ауди А3“, с рег.№ ***** към момента на произшествието, както и размера на претърпяната вреда. Твърди наличието на съпричиняване на вредата от водача на лекия автомобил „Ауди А3“ - К. А. В..

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, намира за установено от *фактическа и правна страна* следното:

Разпоредбата на [чл. 432, ал. 1 КЗ](#) урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото деликвентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка "Гражданска отговорност", обезпечаваща неговата деликтна отговорност.

Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните предпоставки: 1) застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования, 2) наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между деликвента и ответника – застраховател, 3) отправяне към застрахователя на писмена застрахователна претенция от увредения и 4) застрахователят да не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или увреденото лице да не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.

Нормата на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#) обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител - [чл. 496, ал. 1 КЗ](#). В случая страните не спорят, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че ищцата е отправила към застрахователя – настоящ ответник застрахователна претенция на 09.07.2018 г., по повод на която е образувана щета № 0017-5000-18-303521. Въпреки, че на 10.07.2018 г. и на 13.08.2018 г. са изготвени Опис-заключения от вещо лице към ЗК „Лев Инс“ АД, до предявяване на настоящата съдебна претенция на 28.11.2022 г. ответното дружество не е определило и изплатило обезщетение на ищцата.

От представен към исковата молба Констативен протокол за ПТП с пострадали № 191141/19.03.2018 г. и Наказателно постановление № 18-1085-000978/26.04.2018 г., издадено въз основа на АУАН Д389147/19.03.2018 г., се установява, че на 19.03.2018 г. в гр.Русе, на бул. „България“, срещу РСБЗН 2, посока ГКПП Дунав мост, настъпило ПТП, при което водачът на т.а. „Ивеко Магирус“ с рег.№ *****, с прикачено

ремарке към него с рег.№ РВ 4265ЕВ, нарушава правилата за предимство и при недостатъчна широчина започва маневра завиване в обратна посока от другата част на пътното платно без да пропусне движещия се от лявата му страна попътно л.а.“Ауди А3“ с рег.№ Р8989ВТ, вследствие на което се сблъскват. Причинени са множество материални щети по двата автомобила, а водачът на лекия автомобил е и леко пострадал. За извършените нарушения на чл. 38, ал. 3 и чл. 6, т. 1 от ЗДвП на виновния водач на товарния автомобил – Д. А. Н. са наложени адм.наказания „глоба“.

На 09.07.2019 г. на ищцата е издадена Проформа фактура № 1116 от „Хоби Кар“ ЕООД /като дилър на Фолксваген за Русе/, според която стойността на ремонта, необходим за отстраняване щетите по автомобила ѝ, възлиза на сумата 36 747.13 лв. с включен ДДС.

Във връзка с оспорване собствеността на лек автомобил л.а.“Ауди А3“ с рег.№ Р8989ВТ, направено от ответната страна, по делото е приложена справка от АИС „КАТ-Регистрация на ППС и собствениците им“, съгласно която от 29.06.2016 г. до настоящия момент ищцата Е. К. М. е собственик на посоченото МПС.

По делото са разпитани свидетелите И. С. и М. Т. –оцевидци на процесния пътен инцидент. Същите заявяват, че тогава пътували по международното шосе от Дунав мост към града и със служебния автомобил се движили зад ТИР, който от дясната лента започнал да прави обратен завой наляво. При това пресякъл пътя на лек автомобил „Ауди“, който в опит да избегне удара излязъл от пътя и се блъснал в камиона на мястото, където влекачът се свързва с ремаркетото, като част от колата влязла под ремаркетото. Свид.Т. карал с около 60-70 км./ч., докато аудитото било с една идея по-бързо движещо се от него. Според свидетеля е възможно момчето да е карало с над 90 км/ч. На мястото на ПТП имало ограничение на скоростта 70 км/ч. Според свид.С., ТИР-ът подал ляв мигач, за да направи обратен завой, като от крайна дясна лента пресякъл лява лента. Свидетелката не може да отговори дали момчето с лекия автомобил е карало бързо.

Свидетелят К. В., който управлявал увредения лек автомобил, излага твърдения, че направил ляв завой и плътно влязъл в най-лява лента, като си карал само направо. В този момент от дясно имало спрял ТИР, който му сякъл пътя. Свидетелят се опитал да направи ляв завой, но не успял и се врязал в него. Карал със скорост 50-60 км/ч., а ударът се случил между платното и тревната площ.

По делото са изслушани изготвените основно и допълнително заключения по назначената САТЕ, като експертът е съобразил всички приложени писмени доказателства и ангажираните гласни такива. Според заключенията, причина за настъпване на произшествието от технически характер е навлизането на състава от превозни средства: седлови влекач Ивеко и полуремарке в частта от пътя, по която се е движил л.а.“Ауди А3“. Налице е и причинно-следствена връзка между ПТП и

уврежданията по лекия автомобил. Действителната стойност на процесното МПС към 19.03.2018 г., определена по метода за остатъчната стойност в проценти според годините на експлоатация след годината на производство възлиза на сумата 9195.35 лв. Стойността на разходите за възстановяване на щетите, нанесени на л.а. "Ауди А3" с рег.№ Р8989ВТ при процесното ПТП е по-висока от 70% от стойността на автомобила към 19.03.2018 г., т.е. налице е тотална щета на МПС на ищцата. Според експерта, по делото няма данни, чрез които да се приложат известните научни методи за изчисляване скоростите на движение на двете превозни средства към началото на удара между тях, нито за изчисляване опасните им зони за спиране. Това е така, тъй като оценката на свидетелите за стойностите на скоростта е субективна и в много широк диапазон.

Съдът намира, че въпреки оспорването на механизъм на ПТП от страна на ответника, същият се доказва по делото посредством свидетелските показания и приетата САТЕ.

По делото са приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните на обстоятелствата, че ЗК „Лев Инс“ АД е застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на товарен автомобил „Ивеко“, модел „Магирус“, с рег. № *****, както и че във връзка с настъпилото на 19.03.2018 г. пътнотранспортно произшествие ответното дружество не е заплатило обезщетение на ищцата. Доказани са всички предпоставки за ангажиране отговорността на застрахователя, като основният спорен въпрос по производството е свързан с размера на претърпените имуществени вреди. При претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи такова по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като застрахователната сума не може да надвишава действителната /при пълна обезвреда/ или възстановителната /при частична обезвреда/ стойност на имуществото. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка /в този смисъл е решение № 52/08.07.2010 г. по гр.д.№ 652/2009 г., I т.о на ВКС/. Съдът кредитира допълнителното заключение на назначената автотехническа експертиза относно стойността на вредите, тъй като същото е неоспорено от страните. Според експерта действителната стойност на лекия автомобил на ищцата към 19.03.2018 г., поради наличие на тотална щета, възлиза на 9195,35 лв.

Съгласно [чл.429, ал.1 от КЗ](#), с договора за застраховка "Гражданска отговорност"

застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Съобразно горните съображения съдът намира, че предявеният иск се явява основателен и следва да се уважи за сумата от 9195,35 лв., ведно със законната лихва от 10.10.2018 г. – датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне на застрахователя по предявената до него претенция, а над нея до претендираните 15 000 лв. искът следва да се остави без уважение като неоснователен.

Не се доказва наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увреденото МПС, каквито възражения навежда ответника в отговора на исковата си молба. Според експерта по автотехническата експертиза, по делото няма данни за изчисляване скоростите на движение на двата автомобила, а причина за настъпилото ПТП е навлизането на товарния автомобил в частта от пътя, по която се е движил лекият автомобил.

С оглед изхода на спора и на основание [чл. 78, ал. 1 ГПК](#) ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски съразмерно на уважената част от иска. Съгласно приложения списък по чл.80 ГПК ищцата претендира заплатената държавна такса, депозитите за САТЕ, фактура за гориво, както и адв.възнаграждение в поза на „Адвокатско дружество В. и Бачева“ по реда на чл.38, ал.2 ЗА. Отговорността за разноски на страните в гражданския процес е уредена като ограничена и включва само внесените такси и разноски по производството, както и възнаграждението за адвокат. Тя не обхваща пътните разноски, които не са съдебно-деловодни /в този смисъл са: Решение № 189/20.06.2014 г. на ВКС по гр.д.№ 5193/2013 г., IV г.о., ГК, Решение № 192/25.06.2014 г. на ВКС по гр.д.№ 5663/2013 г., IV г.о., ГК/. Така съобразно изхода от спора на ищцата се дължат деловодни разноски в общ размер 551,72 лв. В полза на „Адвокатско дружество В. и Бачева“ на основание чл.38, ал.2 от ЗА следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер 747.60 лв. На основание [чл.78, ал.3 ГПК](#) в полза на ответника следва да се присъдят разноски съразмерно на отхвърлената част от иска. Такива се претендират в общ размер 600 лв., от които 300 лв. депозит за вещо лице и 300 лв. депозити за свидетели. Съдът съобрази, че от последната сума са използвани само 100 лв. /заплатени депозити на свидетелите И. С. и М. Т./, като останалите 200 лв. подлежат на връщане на страната. Съобразно изхода на спора, на ответника се дължат разноски по делото от 154.79 лв. Така по компенсация ЗК „Лев Инс“ АД следва да заплати на Е. М. 396.93 лв. деловодни разноски.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр.София, бул."Симеоновско шосе" 67А, да заплати на Е. К. М., с ЕГН *****, на основание [чл.432, ал.1 от КЗ](#) във вр. с чл.45 от ЗЗД, сумата от **9195,35 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди по лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № *****, настъпили вследствие ПТП от 19.03.2018 г. в гр. Русе поради виновното поведение на водача на застрахования при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ товарен автомобил „Ивеко“, модел „Магирус“, с рег.№ *****, ведно със законната лихва, считано от 10.10.2018 г. до окончателното ѝ заплащане, както и **396.93 лв.** разноски по компенсация, като ОТХВЪРЛЯ претенцията за сумата над 9195,35 лв. до пълния предявен размер от 15 000 лв.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „ЛЕВ ИНС“ АД, с ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление гр.София, бул."Симеоновско шосе" 67А, да заплати на „Адвокатско дружество В. и Бачева“ с ЕИК 177327300, на основание чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение в размер **747.60 лв.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____